

Odmowa uznania ważności prawa jazdy uzyskanego w innym państwie członkowskim w drodze wyłudzenia przez posiadacza, wobec którego w państwie miejsca zamieszkania wydano decyzję administracyjną w sprawie cofnięcia krajowego prawa jazdy z powodu używania narkotyków — Nadużycie prawa

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2008 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Chemnitz — Niemcy) — Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06) przeciwko Landkreis Mittweida oraz Steffen Schubert (C-335/06) przeciwko Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

(Sprawy połączone od C-334/06 do C-336/06) ⁽¹⁾

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie, w okolicznościach takich jak mające miejsce w postępowaniach przed sądami krajowymi, odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia do kierowania wynikającego z prawa jazdy wydanego później przez inne państwo członkowskie poza okresem zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy nałożonego na zainteresowaną osobę, a zatem ważności tego prawa jazdy, dopóki jego posiadacz nie spełni warunków wymaganych w tym pierwszym państwie członkowskim do wydania nowego prawa jazdy w następstwie cofnięcia wcześniejszego prawa jazdy, w tym badania zdolności do kierowania potwierdzającego, że nie istnieją już powody uzasadniające to cofnięcie.

W tych samych okolicznościach przepisy te nie sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia do kierowania wynikającego z prawa jazdy wydanego później przez inne państwo członkowskie, jeżeli na podstawie figurujących w nim wzmianek lub innych niepodważalnych informacji pochodzących z państwa członkowskiego wydającego wiadome jest, że gdy to prawo jazdy zostało wydane, jego posiadacz, wobec którego na terytorium pierwszego państwa członkowskiego zastosowano środek polegający na cofnięciu poprzedniego prawa jazdy, nie miał normalnego miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego wydającego.

- 2) Artykuł 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439 zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003 sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie, które zgodnie z tą dyrektywą jest zobowiązane do uznania uprawnienia do kierowania wynikającego z prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, tymczasowo zawiesiło to uprawnienie, podczas gdy to ostatnie państwo członkowskie bada sposoby wydania tego prawa jazdy. Natomiast w tych samych okolicznościach przepisy te nie sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie postanowiło zawiesić to uprawnienie, gdy ze wzmianek w tym prawie jazdy lub z innych niepodważalnych informacji pochodzących z tego innego państwa członkowskiego wynika, że warunek miejsca zamieszkania nałożony przez art. 7 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy nie był spełniony w chwili wydania tego prawa jazdy.

(Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy przez państwo członkowskie z powodu używania narkotyków lub alkoholu — Nowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Odmowa uznania uprawnienia do kierowania pojazdami w pierwszym państwie członkowskim — Miejsce zamieszkania niezgodne z dyrektywą 91/439/EWG)

(2008/C 209/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Chemnitz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Matthias Zerche (C-334/06), Manfred Seuke (C-336/06), Steffen Schubert (C-335/06)

Strony pozwane: Landkreis Mittweida, Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Chemnitz — Wykładnia art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 2001 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1) — Odmowa uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie po upływie okresu zakazu wobec posiadacza, wobec którego zastosowano środek polegający na cofnięciu prawa jazdy w kraju ze względu na kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, ponieważ zainteresowany nie mógł przedłożyć opinii medyczno-psychologicznej wymaganej w celu uzyskania nowego prawa jazdy w państwie miejsca zamieszkania — Nadużycie prawa

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie, w okolicznościach takich jak mające miejsce w postępowaniach przed sądem krajowym, odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 14.10.2006.
Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

do kierowania wynikającego z prawa jazdy wydanego później przez inne państwo członkowskie poza okresem zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy nałożonego na zainteresowaną osobę, a zatem ważności tego prawa jazdy, dopóki jego posiadacz nie spełni warunków wymaganych w tym pierwszym państwie członkowskim do wydania nowego prawa jazdy w następstwie cofnięcia wcześniejszego prawa jazdy, w tym badania zdolności do kierowania potwierdzającego, że nie istnieją już powody uzasadniające to cofnięcie.

W tych samych okolicznościach przepisy te nie sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia do kierowania wynikającego z prawa jazdy wydanego później przez inne państwo członkowskie, jeżeli na podstawie figurujących w nim wzmianek lub innych niepodważalnych informacji pochodzących z państwa członkowskiego wydającego wiadome jest, że gdy to prawo jazdy zostało wydane, jego posiadacz, wobec którego na terytorium pierwszego państwa członkowskiego zastosowano środek polegający na cofnięciu poprzedniego prawa jazdy, nie miał normalnego miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego wydającego.

(¹) Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 lipca 2008 r. — Chronopost SA (C-341/06 P), La Poste (C-342/06 P) przeciwko Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA, Komisji Wspólnot Europejskich, Republice Francuskiej

(Sprawy połączone C-341/06 P i C-342/06 P) (¹)

(Odwołanie — Prawidłowość postępowania przed Sądem — Wyrok Sądu — Uchylenie — Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania — Drugi wyrok Sądu — Obsada składu orzekającego — Pomoc państwa — Sektor pocztowy — Przedsiębiorstwo publiczne, na którym spoczywa obowiązek świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym — Wsparcie logistyczne i handlowe udzielone spółce zależnej — Spółka zależna, która nie prowadzi działalności w zmonopolizowanym sektorze — Przeniesienie na tę spółkę zależną działalności w zakresie przesyłek ekspresowych — Pojęcie „pomocy państwa” — Decyzja Komisji — Wsparcie i przeniesienie, które nie stanowią pomocy państwa — Uzasadnienie)

(2008/C 209/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołania: Chronopost SA (przedstawiciel: D. Berlin, adwokat) (C-341/06 P), La Poste (przedstawiciel: H. Lehman, adwokat) (C-342/06 P)

Druga strona postępowania: Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS, Federal express international (France) SNC, CRIE SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i J. Derenne, adwokaci), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Giolito, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i F. Million, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 UFEX i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. w sprawie pomocy przyznanej SFMI-Chronopost przez Francję w zakresie, w jakim stwierdza ona, że ani wsparcie logistyczne i handlowe udzielone przez La Poste swojej spółce zależnej, SFMI-Chronopost, ani przeniesienie klientów usługi Postadex nie stanowią pomocy państwa na rzecz SFMI-Chronopost — Naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego ze względu na brak bezstronności Sądu (skład orzekający częściowo identyczny ze składem, który wydał wcześniejszy wyrok uchylony przez Trybunał) — Nadużycie władzy i naruszenie art. 230 WE i 253 WE — Błędna interpretacja pojęcia pomocy państwa, a zatem naruszenie art. 87 WE

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 UFEX i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony, po pierwsze, w części, w jakiej stwierdza on nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r. w sprawie rzekomej pomocy udzielonej SFMI-Chronopost przez Francję w zakresie, w jakim stwierdza ona, że ani wsparcie logistyczne i handlowe udzielone przez La Poste swojej spółce zależnej, mianowicie SFMI-Chronopost, ani przeniesienie klientów usługi Postadex nie stanowią pomocy państwa na rzecz SFMI-Chronopost, a po drugie, w części, w jakiej określa on w związku z tym rozkład kosztów postępowania.
- 2) Skarga wniesiona do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, zarejestrowana pod numerem T-613/97 zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron oraz Republika Francuska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.